

Синдикално Уједињење

ЛИСТ СИНДИКАТА ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ

Број 185-186 • март-април 2018 • Година XVIII • Бесплатан примерак • www.sind-obr.org.rs

ISSN 1451-7574

- Осврт на три нова закона у просвети
- Признавање предходног учења
- “Специјалне школе” специјалне само у називу
- Данским просветарима поново прети “lockout”

И ТАКО...

тренутак за организовање неформалног или формалног стручног усавршавања и тима из тог МДУЛС-а о томе шта је образовање и ко све у образовању ради.

Ако се у томе добро не разумемо и усагласимо, онда се нисмо усагласили за дужи наредни период, а онда се нисмо усагласили ни о томе како ће то држава практично показати да је образовање заиста у центру њене пажње и да се велике наде у напредак положу управо у образовање. Или је то по новим моделима можда могуће без наставника, у неком виртуелном свету.

А о томе какав је положај наставника у нашем образовном систему и друштвеном контексту можда најбоље говори најновији података о броју запослених на одређено време, с тим да та одредница "одређено" код многих траје неодређено дugo - њих је двадесет хиљада и обављају "на одређено" послове предвиђене за 17.000 пуних норми! То су, дакле, према свим нормативима постојећа радна места, са одељењима и ученицима у њима, који с правом очекују пуну посвећеност и наставника "на одређено" да им се у дужем периоду посвети и испуни свој задатак: да их научи, да их упути како да уче, да савладају све препреке на дугом путу образовања и да од њих ствара добре људе и грађане, да их упути у решавање животних проблема... А свој основни - да имају сигурност на посулу многи годинама нису решили. Каква су очекивања образовног система и задаци пред наставницима који ступају у просветну професију, каква им је подршка потребна, а какву имају - била је и тема Међународне конференције о положају наставника - почетника, на којој су учествовали представници нашег синдиката и изнели овај проблем са којим се више година сучавају млади школовани наставници при ступању на посао. Знамо одакле препрека - готово четири године забрана запошљавања у јавном сектору се несепективно примењује и у образовању, у којем се веома прецизно зна ко може да обавља који посао. А уштеду у трошковима плате јавног сектора, која је главни задатак, свакако не може да донесе неквалифицирана особа на пословима наставника ако је вишак у неком другом сектору. И уместо да се си-

стем улaska нових наставника отвори за (и даље) потребна радна места, док још имамо деце коју треба образовати, нико ни не помишља да овакав непотребно тврд став власти дугорочно има негативне последице по квалитет образовања. Томе можемо додати и препреку громогласно најављиваним мерама демографске обнове наше земље. Како се може очекивати од младих наставника, који дугорочно имају несигурно запослење, да заснују породицу, да и они допринесу порасту наталитета. Уосталом, како да промовишу те лепе жеље надлежних кад ни сами не знају кад ће стећи основне услове за самосталан живот и заснивање породице.

О могућим и реалним директорским манипулатијама несигурним радом нећемо овом приликом. Томе смо свакодневни сведоци. А несигуран рад подразумева и искључивање из свих институција и организација, самим тим и синдиката. Мало је запослених на одређено време који препознају синдикат као организацију која им у овој незавидној ситуацији може бити од помоћи.

У међувремену је најављен "негресиван" приступ тзв. умрежавању школа (у претходном периоду су представници Светске банке, аутора овог дугорочног пројекта то називали "рационализацијом" што је углавном наилазило на негативне конотације). Задатак је исти, само су методе мало мекше. Изгледа да је предвиђена улога за синдикат на крају, када се видају ране у збрињавању технолошких вишкова. Наш став је да синдикати треба да имају активну улогу у самом процесу доношења одлука, у оквиру локалне самоуправе. Али, ако то не буде децидирано написано, остаће само као могућност тамо где су се синдикати позиционирали као стварни социјални партнери, а то није велики број средина.

У синдикалној, или и широј јавности је готово незапажено прошао занимљив податак. После 55 дана чекања саопштено је да је просечна плата запослених у образовању у јануару ове године била 52.384 динара, а укупан просек свих запослених био је 50.048 динара. Можемо да одахнемо, нови начин обрачуна нас је сместио тамо где и треба да будемо - изнад просека. Јесте да је то мање него просек плаћа у јавном сектору, који је 56. 585 динара, али се (статистичком) поклону не гледа у зубе.

У овом броју пишемо и о три новоусвојена закона из области образовања - о инспекцијском надзору, Националном оквиру квалификација и Закону о уџбеницима. Тиме је заокружен законодавни оквир, остаје само да се обезбеде механизми за примену, што је увек најтеже.

ВАЛЕНТИНА ИЛИЋ

Упротеклом периоду све теме синдикалног рада и ангажовања и даље су на столу. И даље све отворене, а да им се не зна рок разрешења. И даље нема ПКУ за високо образовање, са истим (новим) задуженим особама и приговорима, који су по ко зна који пут изгубили смисао у међуминистарском комуницирању "глувих" телефона, а да изгледа никога није брига зашто су запослени у високом образовању до те мере неважни да не заслужују ни елементарно право сваког запосленог - да буду заштићени колективним уговором.

И даље добар део запослених у образовању због ниских коефицијената чини део оних који раде за "минималац" и нико не најављује када ће ова неправда и нелогичност запослености у јавном сектору бити исправљена.

И даље нема помака у дефинисању позиције запослених у образовању у систему платних разреда и све је још у магли. Мада, најновија изјава министра просвете, можда значи и неки помак. Као што је то изговорено у некад популарном филму "Лајање на звезде": ТАНЈУГ јавља да министар сматра да су Министарство које води и репрезентативни синдикати у образовању на истој страни. Да треба да објасне Министарству за државну управу и локалну смоуправу специфичности образовања и послова који се раде у образовању, да педагози и психологи нису помоћни асистенти, да библиотекари нису чиновници у некој општинској архиви, да редовни професори нису редовни само по томе што редовно долазе на посао, да су и запослени у студентском стандарду запослени у образовању....Последњи је

**СОС и редакција
"Синдикалног пера"
свим запосленима
у просвети честитају
1. мај - Међународни
празник рада!**

Одржане седнице органа СОС

Током марта одржане су редовне седнице Надзорног одбора, Председништва и Републичког одбора СОС.

Седница Надзорног одбора одржана је 8. марта у Београду. Разматрани су предлози финансијског извештаја за 2017. годину и финансијског плана за 2018. годину. Констатовано је да су средства коришћена рационално и у складу са планом и одлукама органа Синдиката. У извештају Надзорни одбор је предложио Републичком одбору да се ови документи усвоје.

Следећег дана су одржане седнице Председништва и Републичког одбора СОС. Председништво је разматрало поменуте предлоге финансијског извештаја и финансијског плана, а потом их и усвојило. На седници је поднета информација о продолжењу важења ПКУ за основне и средње школе и домове ученика и о достављеним примедбама на ПКУ за високо образовање, које смо добили од ресорног министарства, а које су упутили Министарство за рад, МДУЛС и Секретаријат за законодавство. Министарство финансија још није доставило своје примедбе.

Разматран је Предлог измена и допуна Статута СОС, донета је Одлука о одржавању Спортских сусрета СОС за 2018. годину и предложени чланови Организационог одбора Спортских сусрета.

Чланови Републичког одбора су на почетку седнице верификовали мандат новој чланици Весни Нушић из врањанске ПУ "Наше дете", уместо колегинице Ђурђе Ристић која је отишла у пензију.

Републички одбор је усвојио Финансијски извештај за 2017. и Финансијски план за 2018. годину, разматрао информацију о ПКУ за основне и средње школе и домове ученика и за високо образовање, Предлог измена и допуна Статута СОС, донео Одлуку о одржавању Спортских сусрета СОС за 2018. годину и изабрао чланове Организационог одбора Спортских сусрета. Усвојен је План активности СОС у 2018. години и поднети су у писаној форми

РЕПУБЛИКА СРБИЈА	
ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАРНАТ ПРЕДСЕДНИКА	
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ	
Пријемник:	11.04.18
Председништво	Број
Синдикат образовања Србије	Пријем
СИНДИКАТ ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ	Поднет
РЕПУБЛИКА СРБИЈА	
ЗАЛАДА	
БЕОГРАД	
Пријемник:	01 APR 2018
Фамилија:	Бранко
Пријем:	01
Место:	Београд
Документ:	

ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ
ПРЕДСЕДНИЦА ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ АНА БРНАБИЋ
МИНИСТАРКА БЕЗ ПОРТФЕЉА ЗАДУЖЕНА ЗА ДЕМОГРАФИЈУ И ПОПУЛАЦИОНУ ПОЛИТИКУ ДР СЛАВИЦА ЂУКИЋ ДЕЈАНОВИЋ

САДЈЕ ЧЛАНСТАВИ СИНДИКАТА СРБИЈЕ
СИНДИКАТ ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ
РЕПУБЛИЧКИ ОДБОР

Број: 36
10.4. 2018. год.
БЕОГРАД

Синдикат образовања Србије и Синдикат радника у просвети Србије заступају запослене у делатностима образовања у којима ради више од 140 хиљада запослених.

Како што нам је попнато око 20% (тачније 23 хиљаде) су у статусу запослених на одређено време и то на радним местима која су потребна и на којима раде чак и до 8 година. То су млади људи који немају сигурност стапног запослења, ускраћени су за бројне могућности и тешко се одлучују за застизавање породице.

Синдикати сматрају да једна од мера које треба предузети је да се што пре укине Уредба о забрани запошљавања, у вези чега смо се више пута обраћали и да се запослени у образовању који раде на одређено време приме на неодређено време. На тај начин обезбеђује се један од предуслова за формирање породица, што ће свакако допринести спровођењу дугорочне демографске политике.

У вези са најведеним синдикатима траже да се што пре организује састанак са др Славицом Ђукић Дејановић, министарком без портфела задуженом за демографију и популациону политику, на коме ће представници репрезентативних синдиката у просвети обраћајути своје ставове.

Београд, 10. април 2018. године

Синдикат образовања Србије
Милановић Иван

Синдикат радника у просвети Србије
Слободан Јадран

извештаји о раду градских, окружних, регионалних и покрајинских одбора у 2017. години.

Највећи део седнице је посвећен Предлогу измена и допуна Статута СОС. Председништво је заузело став да не буду прихваћене поједине предложене измене позивајући се на тачку 6. Основних начела, по којој синдикати својим статутима уређују своју унутрашњу организацију. Колега Јадран Николић је рекао да је Веће у Пироту заузело став да ове измене и допуне треба разматрати на Конгресу СОС због важности промена.

Републички одбор је донео Одлуку о одржавању Спортских сусрета за 2018. у хотелу "Јуниор" у Брзећу на Копаонику и за чланове Организационог одбора изабрао Ђурђицу Црвенку, Александра Ничића, Данијела Ђорђевића, др Дејана Мицковића, др Чедомира Бараша, Зорана Ивковића, Новака Катића, Радета Ерцега, др Бранка Мильјановића и Славицу Радовић.

Чланови Републичког одбора подржали су кандидатуру колеге Драгана Митрића за председника Већа СОС у Шапцу.

МИОДРАГ КАМПЕРЕЛИЋ

Одржана конститутивна седница НПС

Национално просветни савет (НПС) одржао је 2. априла прву седницу у новом сазиву, а чланове тог саветодавног тела поздравио је и министар просвете, науке и технолошког развоја Младен Шарчевић.

“Предстоји још формирање Националног савета за високо образовање и тиме смо комплетирали сва четири битна тела која се баве образовањем и науком”, казао је министар просвете.

Министар је члановима НПС-а пожелео успешан рад и указао да им је Министарство увек ту за сарадњу. Шарчевић је казао да је циљ да се ствари убрзају и да се у “разумном времену добију реформе и болјитак у образовању, који су видљиви и доступни и деци и родитељима.

Помоћник министра за средње образовање и васпитање и образовање одраслих Александар Пајић казао је да су чланови Савета оно што је најбоље у образовању ове земље и поручио да сви чланови треба са поносом да представљају своје установе и образовне системе из којих долазе.

“Министарство је једним квалитетним законом омогућило да Национално просветни савет бу-

де тело које ће бити уважавано”, казао је он.

НПС је послењу седницу одржао у мају 2017. године, а у међувремену је донет и Закон о основама образовања и васпитања. Број чланова НПС смањен је са 43 на 35.

Председник НПС у наредне четири године је Радivoje Стојковић.

На дневном реду седнице, између осталог, био је наставни програм за физичко и здравствено образовање, информатику и

рачунарство, техничко и технологију за шести разред основне школе, као и план и програм Рачунарске гимназије.

На седници савета чуло се мишљење да је у информатику и рачунарство за шести разред потребно осим текстуалног програмског језика увести и визуелни програмски језик.

Преузето са сајта МПНТР

<http://www.mpn.gov.rs/odrzana-konstitutivna-sednica-nacionalno-prosvetnog-saveta/>

Драган Митрић изабран за председника ВССС Шапца

Члан Републичког одбора СОС Драган Митрић изабран је за председника Већа ССС за град Шабац. Одмах по избору на ову функцију најавио је да ће активним мерама и различитим синдикалним акцијама, али и другачијим приступом према потенцијалним будућим члановима, настојати да што више омасови синдикалну организацију на том подручју.

Он је у изјави за сајт ССС ре-као да ће у што краћем року обићи све установе и предузећа у којима имамо основане синдикалне организације, како би, представљајући планове Већа покушао да уклани нове чланове и задржи постојеће.

“С обзиром на то да смо у претходном периоду изгубили велики број чланова, сматрам да ћу као члан Републичког одбора Синдиката образовања и настав-

ник по струци успети да едукујем запослене, посебно младе који ће тек почети да раде, да ће им

чланство у нашој организацији бити само од помоћи, никако на штету”, нагласио је Митрић.

На листи приоритета у раду колеге Митрића је ојачање постојеће радно правне заштите кроз одређене одборе и активности.

По његовим речима, активности тог већа биће усмерене и на утврђивање репрезентативности нашег синдиката у општини Шабац, како би поново био активиран рад локалног социјално-економског савета.

“Процедура је већ у току и очекујем да ћу са градском влашћу успети да тај поступак завршим што пре”, додао је он, нагласивши велики значај Социјално-економског савета за Шабац и општине Богатић, Коцељева и Владимирци.

ПРЕУЗЕТО СА САЈТА ССС

Нови закони у просвети

Убр. 27 од 6. Априла 2018. године објављени су, између осталих, нови Закон о просветној инспекцији, Закон о уџбеницима, као и Закон о националном оквиру квалификација, који су ступили на снагу 14. Априла 2018. године.

ЗАКОН О НАЦИОНАЛНОМ ОКВИРУ КВАЛИФИКАЦИЈА

Након вишегодишњег рада, Србија је напокон добила Закон о националном оквиру квалификација. Тиме је заокружен систем повезивања света рада и света образовања и то на начин који свима омогућава да препознају систем квалификација, затим начине на који се стичу и стандарде за сваки ниво квалификација, као и знања, вештине, способности и ставове које подразумева сваки од осам нивоа квалификација.

Поред тога, у Закону су дефинисани начини повезивања постојећих квалификација са оним дефинисаним у НОКС, тако да ће се тиме разрешити многе дилеме посебно у вези са степенима стеченим у високом образовању пре примене Болоњског процеса и њиховог еквивалента са новим квалификацијама.

У самој припреми закона учествовали су представници више министарства, републичких институција и тела, што је указивало да су у завршној фази припреме сви имали могућност да допринесу квалитету усвојеног Закона. Између осталих, у раду су учествовали и представници синдиката, који су се изборили за одговарајућу заступљеност у органима и телима за спровођење Закона.

Циљ НОКС је да се обезбеди разумљивост, прегледност и

ЈПОА - МОГУЋНОСТ ЗА СИНДИКАТЕ

У члану 39. НОКС је предвиђено да Јавно признати организатор образовања одраслих може да буде и синдикат, с тим да треба да добије одобрење статуса ЈПОА у складу са законом. Захтев за издавање одобрења статуса ЈПОА се подноси Агенцији са предлогом програма активности образовања одраслих и доказима о испуњености предвиђених услова.

транспарентност квалификација, њихова међусобна повезаност, развој стандарда квалификација на основу потреба тржишта рада и друштва у целини. Такође, обезбеђује се усмереност образовања на исходе учења, а унапређују се приступ и флексибилност путева и проходности у систему формалног и неформалног образовања. Веома је важно да се Законом обезбеђује препознавање и признање неформалног и информалног учења, као и да се афирмише значај кључних, општих и међупредметних компетенција за учење током целог живота. За синдикате је важно унапређење сарадње међу свим заинтересованим странама, односно социјалним партнерима. Законом се обезбеђује систем квалитета у процесу развоја и стицања квалификација и обезбеђује упоредивост и препознатљивост квалификација стечених у Србији са квалификацијама стеченим у другим државама. Тиме се НОКС повезује са Европским оквиром квалификација, што је један од задатака у процесу повезивања са европским достигнућима, а и основ је за успостављање нове националне класификације занимања усаглашене са међународном класификацијом.

Основни принципи на којима се заснива НОКС су целожivotно учење, индивидуалност, једнаке могућности, доступност, транспарентност, релевантност, отвореност, партнерство и сарадња, обезбеђивање квалитета и упоредивост са Европским оквиром квалификација.

Оно што ће свакако пратити сви учесници у процесу стицања квалификација су предвиђени нови квалификацији: квалификације се по НОКС сврставају у осам нивоа и четири поднивоа. За сваки од нивоа је дефинисано како се стиче и колико сати обуке или ЕСПБ бодова је потребно да би се стекао. За сваки од нивоа квалификација дефинисани су тзв. дескриптори неопходни за обављање посла или даље учење, који се налазе у прилогу Закона и чине његов саставни део.

Квалификације се у НОКС разврставају на опште, стручне, академске и струковне. Систем раз-

Синдикати у НОКС

Састав Савета НОКС предвиђа "два члана на предлог репрезентативних синдиката, који су чланови Социјално - економског савета Републике Србије". То значи да ће свака репрезентативна синдикална централна имати по једног представника (ССС и "Независност") у Савету НОКС. У Секторским већима предвиђено је да "репрезентативни грански синдикати" предложу чланове одговарајућих секторских већа.

врставања квалификација и њиво шифрирање су усклађени са Међународном стандардном класификацијом образовања ISCED 13-F, са свим потребним подацима на основу којих се утврђује шифра квалификације.

Оно што је ново у односу на све претходне законе, који су регулисали ову област, су начини стицања квалификација: оне се могу стечи формалним и неформалним образовањем и кроз поступак признавања претходног учења.

У формалном образовању се опште, стручне, академске и струковне квалификације стичу завршавањем одговарајућег образовања у верификованим образовним установама, након чега се добија јавна исправа.

У неформалном образовању стручне квалификације се стичу кроз различите активности образовања одраслих код Јавно признатог организатора образовања (ЈПОА), након чега се издаје одговарајућа исправа или уверење, у складу са законом који регулише образовање одраслих.

Признавањем претходног учења, стручне квалификације се стичу код ЈПОА кроз посебан поступак у којем се у складу са стандардом квалификације процењују знања, вештине и ставови стечени на основу радног или животног искуства, након чега се из-

Из правног угла

даје одговарајућа јавна исправа или уверење, у складу са законом који уређује образовање одраслих.

Кроз каријерно вођење и саветовање обезбеђује се подршка појединачу за остваривање проходности кроз нивое НОКС чиме се омогућава примена концепта целожivotног учења и лакша покретљивост радне снаге.

Тела која су надлежна за развој и примену НОКС су Савет за НОКС, који има 25 чланова и именује га Влада. Састав тог тела обезбеђује представљање различитих чинилаца у области образовања - министарства, покрајинских секретаријата, Националне службе за запошљавање, Привредне коморе, високошколских установа, стручних школа, гимназија, репрезентативних синдиката, удружења послодаваца и организација цивилног друштва. Стручну подршку Савету пружа Агенција као ново тело које финансира Влада.

НОКС регулише и оснивање Секторских већа - тела заснованих на принципу социјалног партнерства, које на предлог Савета оснива Влада. Секторска већа се формирају за одређену област, на предлог Привредне коморе и репрезентативних удружења послодаваца, струковних комора и удружења, савета за стручно образовање и образовање одраслих, конференција универзитета, академија и високих школа, репрезентативних гранских синдиката и Завода за унапређивање образовања и васпитања и других релевантних институција.

У НОКС је дефинисано и обезбеђивање квалитета у примени, кроз утврђивање стандарда квалификација, израду предлога стандарда, њихово усвајање и установљење регистра квалификација.

Такође, дефинисано је и признавање страних школских исправа и професионално признавање страних високошколских исправа.

Важна област односи се на стицање статуса јавно признатог организатора активности образовања одраслих, односно које правно лице и под којим условима може да стекне статус ЈПОА за активности: неформалног образовања одраслих за нивое од 1 до 3 и 5 НОКС, образовање одраслих за нивое од 1 до 3, каријерно вођење и саветовање, признавање претходног учења за нивое од 1 до 3 и 5 НОКС.

На крају Закона дефинише се еквивалентност потојећих квалификација за степене стручне спреме, односно образовања стечена према прописима који су важили до ступања на снагу овог закона.

ЗАКОН О ПРОСВЕТНОЈ ИНСПЕКЦИЈИ

У току 2017. године, када је доношена јавна исправа о усвојењу Закона о просветној инспекцији, било је очекивано да ће се усвојити и Закон о уџбеницима. Наведени Закон није ступио на снагу када су остали закони из области образовања у периоду од октобра до новембра 2017. године, са образложењем да има одређене недостатке и да исти треба вратити на дораду.

Сада је пред нама потпуно нови текст Закона о просветној инспекцији у чијој изради нису учествовали репрезентативни синдикати. Приликом доношења претходне верзије Предлога закона у раду су учествовали и репрезентативни синдикати са конкретним предлогима, од којих многи нису усвојени, али је била бар дата прилика да се доставе конкретни предлови, што овог пута није био случај.

Нови Закон садржи свега двадесетак чланова, дакле више него дупло мање у односу на Предлог закона. Није нам јасно шта је предлагач хтео да уреди овим законом кад већина одредби упућује на Закон о инспекцијском надзору, који је досад применењиван и у области образовања.

Уколико је већ постојала намера предлагача да донесе lex specialis, којим ће посебно уредити просветну инспекцију, онда је морао да отклони досадашње недостатке поступања просветних инспектора, те је било потребно да се детаљније разраде: сам поступак инспекцијског надзора; рокови за поступање; права, обавезе и одговорности просветних инспектора; казнене одредбе. То овде није учињено.

Овим Законом прописани су услови за просветног инспектора, прописани су послови просветне инспекције и овлашћења просветних инспектора, као и повери-

вање послова општинској и градској управи, те и поверивање послова у области високог образовања и ученичког стандарда.

Просветни инспектор може бити особа са стеченим високим образовањем на студијама другог степена (мастер академске студије, мастер струковне студије и специјалистичке академске студије по пропису који уређује високо образовање почевши од 10. септембра 2005. године), односно на основним студијама у трајању од најмање четири године (по пропису који је уређивао високо образовање до 10. септембра 2005. године) и која има најмање пет година радног искуства у струци. Просветни инспектор је у обавези да има положен државни стручни испит и испит за инспектора.

Синдикат образовања Србије је очекивао много конкретнији и јаснији Закон о просветној инспекцији, који ће побољшати деловање просветних инспектора на терену, а добили смо Закон који је уопштен и који и даље упућује на кровни закон - Закон о инспекцијском надзору, па се с правом може поставити питање Министарству просвете, науке и технолошког развоја, због чега је усвојен посебан закон ако тим законом није јасније и конкретније уређена област деловања просветне инспекције???

ЗАКОН О УЏБЕНИЦИМА

Нови Закон о уџбеницима уноси извесне новине у односу на претходни по питању саме процедуре одобравања рукописа уџбеника.

Овим законом, у односу на претходни, прописан је и појам "нискотиражних уџбеника". Нискотиражни уџбеник је уџбеник, чији су директни и индиректни трошкови производње и зависни трошкови продаје већи од малопродајне цене. Нискотиражни уџбеник сматра се: уџбеник на језику и писму националне мањине; уџбеник прилагођен образовним потребама ученика са сметњама у развоју и инвалидитетом; уџбеник за огледне програме; уџбеник за стицање образовања по посебним програмима и уџбеник за предмете које похађа мање од 2% ученика и полазника од укупног броја ученика и пола-

Из правног угла

зника у генерацији која похађа исти програм.

Захтев за одобравање рукописа уџбеника издавач подноси Министарству и може се поднети током читаве године. Елаборат, који се уз захтев подноси, мора да садржи три стручне оцене квалитета рукописа уџбеника коју даје рецензентска комисија издавача. Рецензентска комисија мора имати најмање три члана из реда стручњака за одговарајућу област за коју се доставља рукопис уџбеника, при чему један обавезно мора да буде из редова наставника који непосредно учествују у извођењу наставе.

Новим законом је прописано да стручну оцену квалитета рукописа уџбеника даје комисија коју из реда запослених образује Завод, односно Покрајински завод, без права на накнаду. По одредбама претходног закона, избор лица са одговарајућим образовањем и компетенцијама, која су учествовала у оцењивању квалитета рукописа уџбеника, обављају је министар на основу јавног позива, а на предлог посебне комисије за избор оцењивача. Министар је у складу са одредбама претходног Закона именовао посебну комисију за избор чланова Листе оцењивача која је имала 11 чланова и то: три члана која је предлагао Национални просветни савет, једног члана којег је предлагао Савет за стручно образовање и образовање одраслих, два члана која је предлагао Завод, једног члана којег је предлагао Покрајински секретаријат и три члана која је предлагало Министарство.

У складу са одредбама новог Закона, Завод, односно Покрајински завод, доставља Министарству, односно Покрајинском секретеријату стручну оцену у року 60 дана од дана када је Министарство примило рукопис. Уколико Завод не достави Министарству стручну оцену, министар, односно покрајински секретар, у року од осам дана од дана истека рока за достављање стручне оцене, захтева од Завода да у року од три дана од дана пријема достави стручну оцену. Уколико Завод ни у додатном року не достави стручну оцену, министар, односно покрајински секретар ће у року од осам дана од дана истека рока образовати комисију за припрему стручне оцене из реда одговарајућих стручњака. Та комисија доставља министру, стручну оцену у року од 20 дана од дана пријема рукописа. На основу стручне оцене комисије, министар, односно покрајински секретар доноси у року од осам дана решење о прихвату или одбијању рукописа уџбеника.

Издавач који није сагласан са стручном оценом може у року од осам дана, од дана пријема стручне оцене, да поднесе Министарству, односно Покрајинском секретеријату, захтев за експертизу рукописа и уџбеника коју Министарство доставља надлежном савету у року од осам дана од дана пријема. Надлежни савет образује тројчлану комисију, коју чине стручњаци из одговарајућих области за коју се и подноси захтев за експертизу рукописа и уџбеника. Особе које су учествовале у изради стручне оцене рукописа уџбеника не могу бити именоване у ову комисију. На основу експертског мишљења министар, односно покрајински секретар, доноси решење о прихвату или одбијању рукописа уџбеника.

Министар одобрава рукопис уџбеника на предлог Завода, односно, на основу експертског мишљења, ако је спроведен поступак експертизе рукописа уџбеника. Завод, односно Покрајински завод, одобрава и додатна средства, дидактичка средства и дидактичка игровна средства.

Решење о одобравању рукописа уџбеника мора садржати следеће: назив уџбеника; назив предмета, као и разред и врсту школе за коју је уџбеник намењен; име/имена аутора; језик и писмо на којем се уџбеник издаје; пун назив издавача и позив на објављени предлог Завода, односно Покрајинског завода, да се рукопис уџбеника одобри.

Школа из Каталога уџбеника бира уџбеник за сваки предмет у сваком разреду, о чему обавештава савет родитеља. Одлуку о избору уџбеника доноси наставничко веће на објављен предлог стручних већа за области предмета, односно стручног већа за разредну наставу. У свим одељењима истог разреда исте школе, за исти предмет по правилу се користи исти уџбеник једног издавача. Одлуку о избору уџбеника школа је у обавези да достави Министарству у року од 60 дана од дана објављивања у Каталогу уџбеника. Уколико школа не достави одлуку у наведеном року Министарство доноси одлуку да се у школи користе уџбеници из Каталога уџбеника који су најзаступљенији на територији надлежне школске управе. Избор уџбеника врши се на период од четири школске године. Коначну одлуку о уџбеницима који ће се користити у настави школа је дужна да објави на видном месту и обавезујућа је за све који учествују у образовно васпитном раду. Подаци о уџбеницима из коначне одлуке уносе се у електронски регистар уџбеника, који води Министарство. Он је доступан на званичној страници Министарства.

Овим Законом прописано је и коришћење додатног наставног средства, односно да га наставник може препоручити ученицима, али без условљавања родитеља, односно другог законског заступника, за куповину. Наставник чини тежу повреду радне обавезе уколико од ученика захтева да купи додатно наставно средство.

Квалитет уџбеника и резултате коришћења у образовно-васпитном раду континуирано прати Завод у складу са законом.

Законом су прописане и обавезе издавача уџбеника објављених у Каталогу уџбеника, као и садржина уџбеника објављеног у Каталогу.

Ново издање уџбеника које се издаје са непромењеним садржајем, не подлеже процедури за поновно одобравање. Променом садржаја се не сматра: исправљање грешака и омашки у тексту; измене или допуне које настају из потребе да се изврши усклађивање са применом прописа; измене или допуне на основу званичних података и унапређивање дидактичког обликовања уџбеника којим се мења, односно допуњује највише до 10% садржаја.

Уџбеник се повлачи из употребе у следећим случајевима: да nije објављен у складу са одобреним рукописом; да је правоснажном судском одлуком утврђена повреда ауторског права из чл.33 Закона; да издавач не обезбеди изабрани уџбеник према исказаним потребама школа у складу са овим законом; да је током коришћења одређеног уџбеника процењено да се његовом употребом не обезбеђује остваривање циљева и исхода образовања и васпитања. Захтев за повлачење уџбеника Министарству може поднети свако заинтересовано правно лице, физичко лице или државни орган, а Министарство прибавља мишљење Завода. Након спроведене процедуре, уколико је захтев оправдан, Завод предлаже министру да донесе решење о повлачењу уџбеника из употребе. Наведено решење је коначно у управном спору.

Закон је прописао новчане казне за издавача-правно лице у износу од 1.000.000 до 2.000.000 динара, као и за предузетника у износу од 250.000 до 500.000 динара за учињене прекршаје.

Такође, Законом су прописане и новчане казне за учињене прекршаје. За школе од 100.000 до 1.000.000 динара, као и новчане казне за лице које даје стручну оцену, стручно мишљење, односно експертско мишљење у износу од 50.000 до 150.000 динара.

**БОРКА ВИШНИЋ
НИКОЛИНА МАЉКОВИЋ**

Признавање предходног учења (ППУ)

Од када је у Србији успостављена формална-системска то јест државна мрежа образовања, она на крају исходије државним признањем стечених знања, вештина и знања у виду сведочанства и дипломе.

Упоредо са формалним образовањем је функционисало и неформално на различите начине, углавном преко радничких универзитета, посебних школа страних језика, школа за ИКТ вештине (тзв. школе рачунара), издвојених курсева за низ других занимања, разних "академија", школа за спортске тренере или других облика за које смо сви знали а многи од нас и користили. Верификацију оваквог облика образовања неки последавци нису признавали.

Међутим, поред ове две форме - формалне и неформалне, живео је, а и данас живи и трећи облик образовања (учења) - такозвани информални, који смо сви бар у неком облику искосили и захваљујући томе имамо неке парцијалне вештине и знања за различита занимања која су или нису препозната у формалној номенклатури занимања. Живот је многе од нас натерао да се бавимо и стичемо знања и из других облика активности, осим основног, формално стеченог, кроз практично стицање различитих вештина из потребе материјалног опстанка, припадности различитим удружењима и синдикатима, хобија или чисте знатиље. Наш класичан пример су системски синдикални семинари, који су увек исходовали неком дипломом или уверењем.

Процесом приближавања Европској унији, а и самој потреби прилагођавања свету капитала, односно тржишту рада, створила се обавеза да држава увеже сва три облика и омогући да се неформални и информални облик образовања препознају системским правилима и евалуирају као претходно стечена знања кроз призната мерила и критеријуме, и то преко Закона о националном оквиру квалификацији.

У ту сврху, Завод за унапређивање образовања и васпитања је припремио Концепцију признавања претходног учења која се базира на

- Закону о основама система образовања и васпитања,
- Закону о образовању одраслих,
- Националном оквиру квалификацији у Србији
- Препорукама Савета Европе за валидацију неформалног и информалног учења,
- Методолошком оквиру за валидацију претходног учења у Србији,
- Стратегији развоја образовања у Србији до 2020. године,
- Европа 2020 - Стратегија за паметан, одржив и инкузиван раст,
- Европској Агенди за нове вештине и послове.

КОНЦЕПЦИЈА

Основна сврха Концепције је да:

- омогући имплементацију Закона о образовању одраслих;

- подржи развој и имплементацију Националног оквира квалификација у Србији (НОК);
- подржи увођење процеса акредитације и сертификације у систем образовања одраслих;
- обезбеди основне смернице за уређивање система ППУ кроз дефинисање поступка,
- израду стандарда и инструмената за ППУ.

Концепција треба да омогући промовисање идеје целожivotног учења и унапређење учешћа одраслих у процесима образовања и обуке, као и мобилности и запошљивости радне снаге.

Признавање претходног учења (ППУ) представља активност образовања одраслих која се остварује проценом знања, вештина, ставова и способности стечених учењем, животним или радним искуством и која омогућава даље учење и повећање конкурентности на тржишту рада. Оно се изједначава са појмом валидације неформалног и информалног учења односно учења које се догодило ван формалног образовања.

ППУ омогућује појединцима:

- да вреднују своје учење, које је стечено неформалним или информалним путем и да на тој основи граде даље сопствено учење;
- да сквате шта су научили кроз властито искуство и да то покажу другима;
- да планирају каријеру, лични развој или да узму активније учешће у својој заједници.

ППУ је процес који захтева време и припрему, па је стога ствар избора, односно слободне одлуке, појединца који жели доказ или сертификат о стеченим знањима и вештинама.

Процес ППУ почиње самопроценом, наставља се провером, а завршава се планом за даље учење односно за професионални или лични развој. Према томе, не представља само мерење успеха претходног учења, већ и проналажење најефикаснијих начина учења за сваког појединца.

ППУ је и механизам за унапређење партиципације у процесу цело-

животног учења, јер онима који су спремни да уче, пружа прилику да похађају програме образовања или обуčавања у складу са њиховим индивидуалним потребама, односно планом учења.

Систем ППУ има социјално-инклузивну и кохезиону улогу, јер омогућава сиромашним и угроженим групама накнадно укључивање на тржиште рада и побољшање статуса у социјалном и економском смислу.

Формални систем образовања и обуке више није у стању да се ефикасно прилагоди променама и захтевима тржишта рада, због својих специфичности и сложености функционисања. Тржиште рада постаје доминантан контекстуални елемент развоја вештина, јер у највећој мери генерише и производи неформалне и друге ситуације за учење.

Неформална, а тржишно употребљива и корисна знања и вештине могу се стечи у различитим околностима, као што су: ситуације учења на послу, неформални или структурисани облици учења, волонтерски рад и слично. Појединци, који стекну компетенције у одређеној области, током различитих животних и радних активности у великом броју случајева немају формалне квалификације за то (диплому или сертификат).

ПОВЕЗАНОСТ НОК И ППУ

У Стратегији развоја образовања у Србији до 2020. године утврђено је успостављање система сертификације претходног учења (признање неформалног и информалног учења), а за његову реализацију су планиране мере:

1) у склопу НОК дефинисати систем сертификације претходног учења (квалификациони нивои на којима је могућа сертификација, процедуре, инструменти, надлежна тела/установе, законска и подзаконска регулатива);

2) успоставити најмање 10 установа надлежних за сертификацију претходног учења и омогућити да најмање 2% незапослених без квалификације, а са одговарајућим радним искуством стекне прву квалификацију на овај начин.

Осавремењавање образовања

СИСТЕМ И СПРОВОЂЕЊЕ ППУ

Повезаност НОК и ППУ почива на чињеници да су квалификације, које се могу стичати кроз ППУ, уврштене у НОК, односно опште признате и прихваћене. Заснованост система ППУ на НОК обезбеђује му непосредни легитимитет, јер тако појединачи упознају пут у учењу и признавању квалификација, док послодавци имају поузданiju селекцију кандидата за запошљавање.

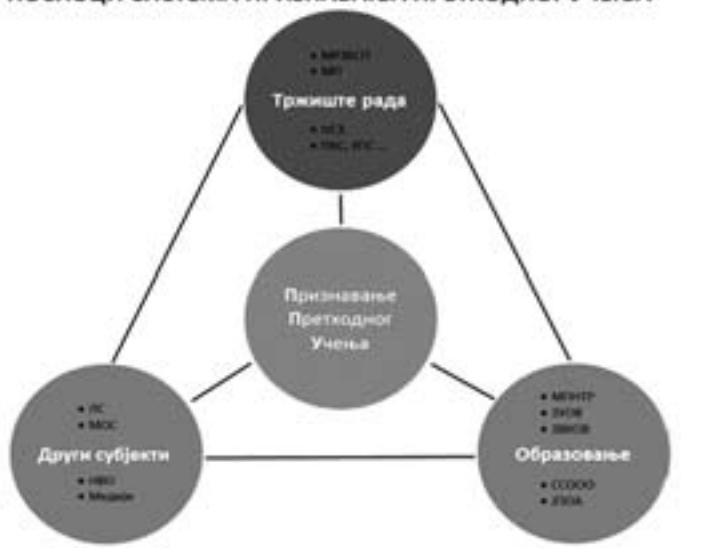
Правна основна и претпоставка за развој и имплементацију система ППУ лежи у правној утемељености у оквиру важеће образовне политику у Републици Србији - Закон о образовању одраслих (у даљем тексту: Закон). У оквиру Закона, ППУ је дефинисано као једна од активности образовања одраслих и утврђено је: надлежност за израду инструментата и стандарда за ППУ, акредитација носилаца активности ППУ, припрема и усвајање листе квалфикација које могу да се стичу признавањем, поступак ППУ, сертификација појединача. Операционализација и потпуно уређење наведених елемената система ППУ очекује се израдом, односно доношењем, одговарајућих подзаконских аката.

Према Закону, релевантне институције, тела и установе одговорне за развој и имплементацију система ППУ су:

- министарство надлежно за послове образовања,
- министарство надлежно за послове запошљавања,
- Национална служба за запошљавање,
- Завод за унапређивање образовања и васпитања,
- Савет за стручно образовање и образовање одраслих,
- секторска већа,
- основне и средње школе (ЈПОА
- јавно признати организатори активности образовања одраслих).

Поред наведених, постоји и читав низ других друштвених актера у чијем је делокругу ППУ. Ту свакако спадају министарства привреде и омладине, надлежни органи, локалне самоуправе, послодавци и њихове асоцијације, невладин сектор, медији и други.

НОСИОЦИ СИСТЕМА ПРИЗНАВАЊА ПРЕТХОДНОГ УЧЕЊА

синдикати, тела која одређују квалификације, итд.

- објективности и валидности - указује на поузданост резултата оцењивања у процесу ППУ;

- разноврсности метода оцењивања - појединцима се омогућава да покажу своја знања и вештине у различитим ситуацијама; методе оцењивања обухватају процену знања и вештина, процену писаних података и проверу доказа о компетенцијама које треба вредновати;

- поверења (обезбеђивање компетентности и поузданости оцењивача) - поверење у процес оцењивања је повезано са стручњацима које спроводе оцењивање (поверење у њихове формалне квалификације и професионалне компетенције оцењивача);

- заснованости на стандардима - процес ППУ, односно процена компетенција се заснива на стандардима квалификација који садрже исходне учења и одговарајуће критеријуме процене;

- заснованости на доказима - ППУ се заснива на доказима о стеченим компетенцијама односно исходима учења; докази су валидни уколико задовољавају критеријуме у погледу своеобухватности, аутентичности, релевантности и актуелности;

- транспарентности - поступак ППУ и критеријуми за процену су јавни, експлицитно објашњени кандидатима и примењени доследно и фер;

- гаранције квалитета - сврсисходност процеса ППУ, корисност, изводљивост и прецизност, као и ефикасност методологије процене и квалитет активности оцењивача треба континуирано пратити и проверавати.

- поштовања личности и достојанства сваког учесника у поступку признавања претходног учења.

УЧЕСНИЦИ У ПРОЦЕСУ

Кључни учесници у процесу ППУ су: кандидат, саветник и оцењивач.

Кандидат за ППУ је особа која намерава да добије сертификат, односно жели да јој се компетенције, засноване на акумулираном конзистентном искуству, формално признају. Потенцијални кандидати за процес ППУ су: незапослена лица; лица која су напустила школовање; припадници маргинализованих група; запослена лица која имају потребу за напредовањем, променом радног места односно посла или испуњавањем захтева по новим законским прописима.

Саветник је стручњак чија је улога да обезбеди довољно информација о самом ППУ како би кандидат могао да разуме сврху тог процеса у сопственој каријери и развоју. Поред тога, задатак саветника је да усмерава кандидата при анализи и планирању његовог учења, као и да пружи помоћ у прикупљању доказа о учењу које се одвија изван образовне институције (на послу, у породичном животу или заједници). У таквој консталацији улога и односа између кандидата и саветника развија се поверење кандидата како у сам процес ППУ тако и у сопствене компетенције и могућности. Улога саветника се у значајној мери огледа у пси-

холошкој подршци кандидату: његовом самоосвешћивању и подизању самопоуздања. Компетенције саветника треба да буду стандардизоване, као и обука на основу које добијају сертификат за улогу саветника у процесу ППУ.

Оцењивач је стручњак у одређеној области учења или рада и поседује компетенције оцењивача. Компетенције оцењивача треба да буду стандардизоване, као и обука на основу које добијају сертификат за улогу оцењивача у процесу ППУ. Одговорност оцењивача је да одлучи о томе да ли су знања, вештине ставови и способности, које кандидат покажује, у складу са исходима учења односно са компетенцијама које су дефинисане у стандарду квалификације. Оцењивачи су одговорни за анализу доказа о исходима учења кандидата и одабир одговарајућих метода оцењивања.

ПРОЦЕНА

Признавање претходног учења је стандардизован процес (Препорука Савета Европе), који треба да има следеће фазе:

- информисање кандидата,
- саветовање и вођење кандидата,
- процена (сертификација) претходног учења кандидата,
- израда плана даљег учења.

Када се оцењује, треба имати на уму да компетенције кандидата треба да се виде у поступцима, понашању и резултатима активности. Из тог разлога, као и у зависности од природе исхода учења, врсте квалификације и прикупљених података о резултатима претходног учења користе се различите **методе процене**:

- **дебата:** пружа прилику кандидату да покаже ширину свог знања, као и своје вештине комуникације;

- **декларативне методе:** идентификација и бележење компетенција самог појединача, које обично потписује трећа страна, како би се верификовала самопроцена;

- **интервјуи:** облик усменог излагања најчешће корићен за појашњавање питања која се постављају у документованим доказима који су представљени или да се изврши провера стечених знања;

- **посматрање:** проналажење и прикупљање доказа о компетенцијама појединача док обављају свакодневне задатке на послу;

- **метод портфолија:** употребом комбинације метода и инструментата који се користе у узастопним фазама за формирање кохерентног скупа докумената или радних узорака који на различите начине указују на вештине и компетенције појединача;

- **презентација:** може бити формална или неформална и може се користити за проверу способности представљања информација тако да то буде примерено предмету и циљној групи;

- **симулација:** појединач се ставља у ситуацију која испуњава све критеријуме неког сценарија из стварног живота и тако се проценују његове компетенције;

- **тестови и испити:** идентификовање и вредновање информалног и

неформалног учења кроз систем испита из формалног система.

Доношење одлуке у вези са признавањем компетенција одвија се након процене. Уколико је кандидат испунио утврђене критеријуме, додељује му се сертификат о стеченим компетенцијама или квалификацији. Коначни извештај о оцени и портфолио (прикупљени докази) кандидата се архивирају у организацији у којој се реализује процес ППУ. Када се утврди да кандидат не задовољава стандард квалификације у целини, а жели да стекне потпуну квалификацију, потребно је за њега осмислити индивидуални план учења.

ОСИГУРАЊЕ КВАЛИТЕТА ППУ

Овај процес треба да буде стандардизован у оквиру кога кандидат код организације која има одобрење за реализацију, стиче сертификат, чија је вредност призната на националном нивоу. Према Закону о образовању одраслих, организација која има одобрење, спроводи поступак ППУ у складу са стандардом квалификације. Поред овог стандарда, по потребно је дефинисати и стандарде који се односе на процес (поступак) ППУ и то према дефинисаним фазама у оквиру ове концепције, а у складу са препорукама Савета Европе.

Полазећи од принципа којим се систем ППУ чини доступним готово свим грађанима, за последицу има успостављање флексibilног модела финансирања, у зависности од тога ко и какву корист од тог система има, а свакако га имају :

- појединач - потенцијални кандидат система ППУ,
- послодавац,
- локална заједница,
- пружаоци услуга ППУ /ЈПО/ - образовни центри - школе,
- друштво у целини.

ЕФИКАСНОСТ СИСТЕМА

Како би се успоставио ефикасан систем ППУ препоручује се:

- доношење листе квалификација које се могу стечи признавањем претходног учења (на основу потреба тржишта рада);
- израда стандарда за квалификације са листе;
- преиспитивање предуслова за кандидате ППУ на различитим нивоима квалификација;
- прецизно дефинисање институционалних надлежности;
- успостављање јасног и транспарентног система општег ин-

формисања кандидата, послодаваца и пружаоца образовних услуга;

- развој мреже учесника који обезбеђују информисање кандидата (центри за каријерно вођење и саветовање, канцеларије за младе, невладине организације, службе запошљавања итд.);
- подршка маргинализованим групама за укључивање у процес ППУ;
- коришћење искуства Националне службе за запошљавање на пољу саветовања и програмирања обуке за саветнике у ППУ;
- стручна подршка институцијама у развоју стандарда, инструментата и програма обука за спровођење процеса ППУ;
- постепено увођење ППУ кроз процес пилотирања;
- анализа различитих финансијских модела и њихове одрживости ("cost-benefit" студија)
- промовисање Концепције и обезбеђивање подршке и поверења јавности;
- обезбеђивање материјалне подршке пројекта из сектора образовања и запошљавања;
- израда Водича за спровођење процеса ППУ за организације;
- израда Водича кроз процес ППУ за кандидате.

Поред нашег синдикалног интереса да се прикључимо овом процесу као активан социјални партнери водећи рачуна о заштити права едукатора, али и као интересна страна са друге стране процеса, морамо се укључити у овај процес како би наше едукације, семинари и школе добили одговарајући статус, да наша знања и вештине буду препознате и признате на системском нивоу. Закон о Националном оквиру квалификација треба синдикатима да омогући тражење и добијање одобрења статуса јавно признатих организатора образовања одраслих, уколико испуњавају предвиђене услове.

РАДЕ ЕРЦЕГ

Литература

У тексту су коришћени материјали из Концепције ППУ, коју је припремио Завод за Унапређивање Образовања и Васпитања. Документ је разматран на Савету за стручно образовање и образовање одраслих и добио позитивно мишљење.

Председница СОС на седници ПОС Ким

11

У Техничкој школи "Михајло Петровић-Алас" у Косовској Митровици је 23. марта 2018. одржан састанак Покрајинског одбора Синдиката образовања Косова и Метохије, на којем је усвојен Извод из записника са претходне седнице, затим су презентоване информације са састанка РО Синдиката образовања Србије, Председништва, седнице Већа, као и састанка одржаног 13. марта ове године. Обављен је избор председника Покрајинског одбора образовања Косова и Метохије, а било је времена и за разговор о текућим проблемима.

Пошто је наш уважени колега Предраг Јашовић отишао у заслужену пензију након 40 година рада у просвети и 25 година у Синдикату образовања Србије, желели смо да нашим присуством одамо захвалност великом: човеку, професору и синдикалу пре свега.

За председника Покрајинског одбора образовања Косова и Метохије је једногласно изабран Зоран Дробњаковић, којем желимо успешан даљи синдикални рад.

На састанку су домаћини указали на бројне проблеме у раду, од којих су најупечатљивији:

1. Неиспалђивање јубиларних награда из 2014. Године, које су и судски правоснажно и извршно досуђене у међувремену;

2. Закидање ненаставном особљу додатка за отежани рад за школе из над 850 метара надморске висине;

3. Неповезивање радног стажа, које је учено при одласку појединачних колега у пензију;

4. Самовоља и самовлашће појединачних директора школа.

Ово је био четврти долазак председнице СОС мр Валентина Илић и њених сарадника на Косово и Метохију, при чemu констатујемо да ће се

брожни проблеми решавати кроз садејство: Канцеларије за Косово и Метохију и Министарство просвете Србије са једне стране и Синдиката образовања Србије - Покрајинског одбора образовања Косова и Метохије, са друге.

Р. С. П.

Одржана седница ГО СО Београда

Седница Градског одбора Синдиката образовања Београда, на којој је разматрана актуелна ситуација у области образовања, одржана је 14. марта. С обзиром на то да је један члан ГО отишао у заслужену пензију, верификован је нави.

Одбор је једногласно усвојио Извештај Надзорног одбора, Финансијски извештај за 2017. годину, Финан-

сијски план за 2018. годину, Извештај о раду за 2017. годину и Оријентациони план рада за 2018. годину.

У наставку седнице поднет је извештај о потписаном Споразуму о продужењу важности ПКУ за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика, као и извештај о реформи гимназија. Разговарано је и о платним разредима, као и о проблемима запослених који раде

са III и IV степеном стручне спреме. Било је речи и о дугогодишњем који се односи на исплату трошкова превоза.

На седници је донета Одлука о организовању VII Спортских сусрета почетком јуна у Кошутњаку. Изабран је Организациони одбор Спортских сусрета.

На крају седнице изабран је члан ГО за Секцију младих. З. ИВКОВИЋ

Позив за сусрете СОБ

Спортски сусрети Синдиката образовања Београда биће одржани у суботу, 2. јуна 2018. године, у СРЦ "Пионирски град", Кнеза Вишеслава 27 (градске линије 23 и 53). Сусрете организује Градски одбор Синдиката образовања Београда.

Организациони одбор чине: Зоран Ивковић, Бисерка Мићовић, Павле Радосављевић, Татјана Миленковић, Славица Радовић, Мирко Бојић и Вера Араницки.

СПОРТСКЕ ДИСЦИПЛИНЕ:

1. Баскет 3+1р
2. Стони тенис (понети ракете) 2+1р
3. Мали фудбал 6+3р
4. Одбојка 6+3р
5. Пикадо екипа 3+1р
6. Шах (понети шах таблу) 2+1р
7. Надвлачење конопца 5

ОРИЈЕНТАЦИОНИ ПРОГРАМ СУСРЕТА:

- Окупљање учесника до 9,30 у СРЦ "Пионирски град" у Кошутњаку (пожељно је да свака екипа пошаље једног представника раније како би заузео одређено место за своју екипу).

- Поздравна реч домаћина са упознавањем пропозиција такмичења и одређивања парова такмичења 9,45 - 10,30.

- Спортска такмичења 11,00 - 15,00 часова.

- 15,00 ручак (обезбеђен) и дружење.

- Проглашење екипног победника по свим дисциплинама 17,00 - 18,00 часова

УПУТСТВО:

Пријаве екипа за учешће и докази о уплати се подносе у писаној форми до 24. маја 2018. путем е-поште на адресу: gobgdsos@sindikat.rs. Котизација по учеснику износи 600,00 динара, а уплаћује се на: Синдикат образовања Београда, Дечанска 14/6, Београд на број 205- 207609 - 98 код Комерцијалне банке са назнаком "Котизација". Котизација обухвата: Пехар

за екипног победника, израде дипломе о освојеном месту, захвалнице за учешће на такмичењу, трошкове озвучења, освежење, храну, трошкове чишћења простора и непланиране трошкове.

Ако нека екипа жели да пече роштиљ, кува рибљу чорбу, паприкаш и сл. мора понети све у ту сврху.

Напомена: један учесник може да пријави до два екипна спорта - због распореда!

Позивамо вас на дружење и желимо леп провод и успешно такмичење!

Председник Градског одбора
ЗОРАН ИВКОВИЋ

Актуелно

“Специјалне школе” специјалне само у називу

Недоумице, тешкоће, нејасна или неприменљива законска решења и у највећој мери непрепознавање потреба у специјалној едукацији од стране законодавца и те како су присутне у школама за образовање ученика са сметњама у развоју. Наиме, школе овог типа закон препознаје као било коју редовну школу и на њих се готово у свим случајевима примењују исте одредбе закона и правилника по којима се поступа у школама које образују ученике типичног развоја.

На овај начин, у потпуности су скрајнуте, непрепознате и заборављене све оне специфичности ових ученика због којих се и образују баш у школама овог типа, а не у некој другој, редовној школи. Стиче се утисак да они који су предлагали законе и правилнике нису нарочито много размишљали о тзв. специјалним школама. Тако се, рецимо, у школама за образовање ученика са сметњама у развоју у Србији свакодневно дешава апсурд у којем се школски тимови за заштиту од насиља, злостављања и занемаривања састају некада и више пута дневно, јер су све школе у обавези да се стриктно придржавају Протокола о поступању установе у одговору на насиље, злостављање и занемаривање. У свакодневној практици оваквих школа то дословно значи да су запослени у обавези да воде поступке у којима се опомињу и кажњавају ученици, чак и пријављују надлежним органима за дела која ученици нису имали намеру да учине и нису ни свесни да су их починили. Понашање ученика са одређеним сметњама може бити импулсивно и агресивно, некада и само немарно, због снижених когнитивних капацитета, емоционалне и социјалне депривације или других разлога који су део природе поремећаја. Такво понашање се не може назвати насиљем, те је примена Протокола и поступање у вези са насиљем веома упитно и може довести до озбиљних последица по ученика и његову породицу, као и школу. Школама није остављена могућност да у поједним ситуацијама, а на основу психолошке и дефектолошке процене догађаја, одступи од примене Протокола.

У установама оваквог типа раде наставници који свој радни век проводе у тешким условима и они из дана у дан постају све тежи захваљујући чињеници да инклузија живи у нашем образовању већ значајан број година, те и да се у школама за образовање ученика са сметњама у развоју образују ученици са све комплекснијим поремећајима. Бенефицирани радни стаж за ову категорију запослених био је пракса у прошlostи, а која је, најжалост, укинута. Велика је забринутост запослених да, у временима када се старосна граница за одлазак у пензију повећава, неће бити у стању да на квалитетан начин

Илустрација

одговоре на све захтеве тако одговорног посла какав је, рецимо, посао наставника у специјалној едукацији.

Новчани додатак који остварују запослени у специјалној едукацији готово је понижавајућ у односу на захтеве посла који обављају.

Ништа мањи проблем није са ангажовањем наставника за индивидуалну наставу (индивидуалне вежбе логопеда, наставника корективне гимнастике, реедукатора психомоторике, музикотерапеута и др.), јер их наставни планови и програми једноставно не препознају. Јасно је да тзв. специјално образовање не може и не треба да буде јефтино, ни код нас ни у другим земљама. Штедња на ангажовању стручњака неопходних за рад са ученицима са сметњама у развоју иде искључиво на штету same деце / ученика.

Пример Школе за образовање ученика са сметњама у развоју из које је стигло ово врло прецизно указивање на проблеме може се односити на већину осталих овог типа, па нећemo наводити име установе, јер то и није суштина овог текста.

“Осим нерешеног проблема у ангажовању наставника индивидуалне наставе, који делимо са свим осталим ‘специјалним’ школама, не можемо да решимо ни проблем ангажовања возача. Каталог радних места у образовању га препознаје, али не и Правилник о критеријумима и стандардима за финансирање установе која обавља делатност основног и средњег образовања и васпитања ученика са сметњама у развоју (“Сл. гл. РС”, бр. 73/2016). Имамо сопствено возило и на личну одговорност директора и неколицине запослених превозимо 20 ученика. Део њих је смештен у Дому ученика, а део има такве сметење локомоторног апарата да им је друга опција да остану код куће у изолацији и да им се организује кућна настава, која је за државу знатно скупља од ангажовања возача са делом радног времена. Исто се може рећи и за ангажовање сервирке, која нам се, на захтев који обављамо сваке године, признаје са пуним радним вре-

меном само под условом да за 50% смањимо број извршилаца из редова спремача. Дакле, опет на штету Школе. Поменути Правилник за пуно ангажовање сервирке наводи 360 оброка, што ниједна школа овог типа у Србији не може да испуни. Сервирка са 50% ангажовања нема никаквог смисла, јер је подела оброка развучена на период од 7 до 15 часова и не укључује само просту поделу ужине него и прилагођавање примјених оброка за ученике са изразитим сметњама, којима је неопходна помоћ приликом узимања хране. Чему онда начело образовања у ЗО-СОВ које говори о аутономији установе, по којој она има право да организује рад у складу са специфичним потребама и локалним специфичностима? Или, да резмирамо, каква је сврха строгих мера штедње у школама за ученике са сметњама у развоју када их има свега 48? На чију штету се она одвија? И, да ли заиста те мере толико могу да помогну буџету Републике Србије?

Такође, закони и правилници не узимају у обзир чињеницу да се ученици у тзв. специјалним школама образују по ИОП са изменењим садржајем, те да један наставник у специјалној едукацији може да има и до педесет или више ученика за које пише индивидуалне образовне планове и води обимну педагошку документацију. За сваког ученика појединачно. Притом, његова се радна сатница распоређује на исти начин као и наставнику у редовној школи који нема овако захтевну административну страну посла.

Затим, у оквиру исте четредеточасовне радне недеље, у истом односу посредног и непосредног рада, наставник у специјалној едукацији се не припрема на исти начин за свој радни дан. Он је у обавези да за сваког ученика изради и прилагоди садржаје и задатке што захтева много напора и времене које наставници у специјалној едукацији морају да пронађу и ван радног времена због обима поменутог посла.

Сем тога, како нам у школама недостаје доста дидактичког материјала

ла који је неопходан за рад са ученицима у сметњама у развоју, наставници у специјалној едукацији принуђени су да, не само од сопствених средстава, већ и ван свог радног времена израђују дидактички материјал и помагала у учењу. Техничари за израду дидактичког материјала најчешће остају ван ЦЕНУС-а, па се, иако постоји у систематизацији радних места, не може рачунати на ову врсту подршке.

Подршка у виду асистената још једна је од тешкоћа коју на својим плећима носе наставници у специјалној едукацији, заједно са ученицима, родитељима и осталим запосленима. Како не постоји јасна и стриктна законска регулатива, персонални асистенти су увек питање локалне самонадаве, воље и стицаја околности, а знатно да се ситуација значајно разликује у школским управама широм Србије. У школама на југу Србије, ученици углавном не остварују своје законско право на персоналног асистента због недостатка средстава. Стога, често се дешава да помоћни радници у тзв. специјалним школама, иако им то никако није у опису посла, помажу наставницима и медицинским сестрама, уколико школа уопште има медицинско особље, око основне бриге о деци, њихове безбедности, праћења кретања у појединачним ситуацијама када је неопходно да више људи буде присутно на истом месту.

Слично је и са педагошким асистентима за које, углавном, нема средстава, нити места у ЦЕНУС-у. Иако би овај проблем могао бити превазиђен релативно лако и то на обостарно задовољство и корист студената педагогије и психологије, који би могли бити ангажовани во-

лонтерски за пружање подршке наставницима у раду и тиме стекли неопходно искуство и праксу, школе немају законску могућност за оваква решења.

Баш као и 'унутрашња подршка' међу наставницима у специјалној едукацији, и стручна подршка за којом потребу изражава велики број редовних школа у инклузивној настави, оптерећена је бројним тешкоћама. Иако је ЗОСОВ препознаје као могућност, додатна подршка специјализованих едукатора редовним школама у пракси се не примењује, те наши специјални едукатори пружају подршку вртићима и школама на различите начине, из чистог ентузијазма. Као ни ЗОСОВ, ниједан правилник или протокол није јасно дефинисао нове и начине додатне образовне подршке, па се чини да се управо нејасноће и недореченоћи у законима који се тичу образовања управо и ко-

Илустрација

ристе као вакуум у поступању по истим. Како правила нису јасно детерминисана и како се ЗОСОВ врло оскудно бави специјалном едукацијом и образовањем ученика са сметњама у развоју, могућа решења бројних и нагомиланих проблема и данас су 'у ваздуху'.

Пуко помињање школа за образовање ученика са сметњама у развоју у свега неколико редова образовних закона и правилника, без јасно дефинисаних законских решења, оставило је наставнике, ученике и њихове породице без квалитетне подршке друштва и без једнаких могућности у различитим деловима Србије. Тако се, на пример, може десити да у једној школи у главном граду ученицима на располагању стоји већи број логопедских третмана или корективне гимнастике, психомоторних вежби, а у осталим градовима Србије, у тзв. специјалним школама, наставници остају без дела норме, а ученици са недовољним бројем специјализованих третмана".

У овом допису Синдикату, наведени су само неки од проблема са којима се свакодневно сучавају наставници, запослени у школама по ментог типа, као и ученици и њихове породице.

У Србији има 48 школа за образовање ученика са сметњама у развоју, највећи број њих сучава се истим или тежим проблемима и тешкоћама у раду. Поучени ранијим неуспесима у покушајима да се нешто промени, наставници и запослени у специјалној едукацији, повремено су посустављали су у борби за остварење права, а њихови захтеви често су одлагани за нека боља времена.

Р. С. П.

Данским синдикатима запрећено локаутом

Руководства свих европских синдиката - ETUC, ETUCE и EPSU су заједничком подршком солидарности стала у одбрану запослених у јавном сектору у Данској. Наиме, већ дуже време траје борба синдиката запослених у јавном сектору, посебно наставног особља, за колективним преговарањем о побољшању услова рада. Представници власти поново прете локаутом (lockout), као што су то учинили и 2013. године према запосленима у образовању. Све то се дешава у земљи у којој су односи у вези са запошљавањем засновани на до сада веома успешном моделу социјалног дијалога на који су били поносни, колективном преговарању и колективној акцији. Претња локаутом за 90% државних службеника и 50% запослених у локалним самоуправама, веома је агресиван наступ и представља претерану реакцију на најаву ограниченог штрајка само 10% запослених.

Синдикати имају веома разумне захтеве за утврђивањем фер раста плата, боље радне услове, као и да се радни сати наставника регулишу

Фото: /ritzau/Daniel Hjorth

колективним уговором. Претња локаутом се доживљава као тактика послодавца да се влада укључи у спор и да то буде изговор да се поткопа систем колективног преговарања.

Европски синдикати подсећају да је у Европској унији гарантовано право на колективно преговарање и колективну акцију - Уговор ЕУ и Повељу ЕУ о фундаменталним правима мора-

ју поштовати све земље чланице, а регулисано је и право на социјални дијалог и улога социјалних партнера, са чим је сагласна и држава Данска. Данске власти се позивају да преузму своју одговорност и подрже слободне преговоре, уз подсећање да је Међународне организације рада критиковала локаут из 2013. године.

Б. В.

Подршка младим наставницима

У Софији је 27. и 28. марта одржана Међународна конференција у организацији бугарских синдиката образовања, тамошњег ресорног министарства и Европског комитета синдиката образовања уз финансијску подршку програма ЕУ "Еразмус +". Конференција "Подршка младим наставницима као средство квалитетног образовања - привлачење, запошљавање и обука наставника почетника" се фокусирала на обезбеђивање могућности за подршку младим наставницима. У раду конференције је учествовало више од 50 представника из 25 европских земаља и већи број учесника из Бугарске.

У име СОС у раду Конференције учествовале су председница Валентина Илић, Борка Вишнић и Николина Маљковић, које су представиле проблеме младих наставника у Србији и улогу синдиката у подршици за њихов квалитетнији рад и сигурнији положај. Представнице нашег синдиката су посебно истакле незавидан положај наставника почетника, који у условима дуготрајне забране запошљавања радни однос мањом заснивају на одређено време, што утиче и на квалитет њиховог рада, а социјална несигурност на опредељење за останак у професији. Такође, истакле су недовољну професионалну припрему предметних наставника и већ познате проблеме стручног усавршавања и друштвени статус наставничке професије.

Јанка Такева, председница синдиката бугарских наставника је истакла да наставници морају бити добро припремљени за професију и да професија мора да буде привлачна да би мотивисала студенте да постану наставници, а председник синдиката "Подкрепа" је истакао да не може свако да буде наставник, јер бити добар

наставник зависи од личности и срца, а не само од квалификација. Министар образовања и науке Бугарске је истакао да друштво зависи од добрих наставника, зато се мора инвестирати у наставнике и данас и сутра.

Председница ETUCE Кристин Блатер је нагласила да је образовање људско право и јавно добро, као и да пристојне плате и радни услови за наставнике осигуравају ђацима најбоље окружење за учење.

Учесници су се сагласили да се нови наставници сучавају са истим изазовима у запошљавању и остајању у професији у многим европским земљама. Мере штедње у образовању, недовољно финансирање и даље имају утицај на образовање и статус наставника у друштву и сходно томе утичу на привлачење младих људи у наставничку професију. Професија није сачетена само са демографским променама и ниским статусом, већ и ниским платама, недовољним почетним образовањем наставника, ниским квалитетом континуираног професионалног развоја, несигурношћу запослења и радом на одређено време, док се повећава радно оптерећење и административни рад. Током Конференције је сугерисано да је наставницима потребна подршка радног окружења које подстиче професионални развој и развој каријере. Стручно усавршавање наставника треба да се одвија током радног времена и треба за њих да буде бесплатно. Поред тога, наставници почетници треба да уче од других наставника, ментора и путем мрежа колега којима се могу обратити за помоћ.

Директорка ETUCE Сузан Флокен је истакла да ефикасно и правично управљање подршком младим наставницима треба да се заснива на садржајном социјалном дијалогу.

СТАВОВИ И ПРЕПОРУКЕ

Конференција је резултирала следећим ставовима и препорукама:

1. Квалитетно образовања је извор раста за Европу заснованом на висококвалификованом наставном особљу и на одрживим јавним инвестицијама као кључном елементу Стратегије ЕУ после 2020;

2. Статус наставничке професије треба да буде на високом нивоу у Европи да би се постигао високи квалитет образовања за сву европску децу сада и у будућности у Европском простору образовања;

3. Привлачење најбољих студената у наставничку каријеру, без обзира

на родно или социо - економско порекло, предуслов је високог квалитета образовања у Европи;

4. Наставници - почетници се сучавају са бројним изазовима који произилазе из високих очекивања и промене захтева од школе, ученика, родитеља, друштва и тржишта рада;

5. Наставницима, који су нови у професији, потребна је висококвалификована фаза увођења у посао и подршка како би се у професији задржали дуже време.

Због тога смо посвећени

6. Јачању наставничке професије на локалном, националном и европском нивоу кроз адекватну финансијску, педагошку, професионалну и друштвену подршку, укључујући подстичање родне равноправности, пристојне радне услове и стабилност запослености у професији;

7. Осигурању да почетно образовање наставника и континуирано стручно усавршавање наставника буде иновирано према различitim захтевима укључујући осигурање демократских вредности и европских грађанских вредности, рада у мултикултуралном окружењу, дигитализацији и употреби информационих технологија;

8. Предузимању корака за постизање висококвалитетне фазе увођења у посао и подршке засноване на менторству, развоју каријере, радном окружењу сарадње међу наставницима и одговарајућем броју часова практичне наставе;

9. Унапређивању континуираног професионалног развоја кроз повезивање потреба наставника са програмима универзитетских центара и центара за обуку и кроз подршку учешћу у међународној мобилности да би се промовисало задржавање наставника и њихов каријерни развој;

10. Охрабривању образовних власти и послодаваца у образовању на подршку учешћу наставника и школских лидера у програмима континуиране професионалне обуке кроз различите начине, као што је одговарајуће финансирање и осигурање радно - животног баланса и обуку током радног времена;

11. Обезбеђивању висококвалитетне подршке кроз ефикасан и сврсисходан социјални дијалог, кроз признавање професионалних компетенција синдиката образовања и консултације са одговарајућим актерима.

Б. В.

У Бриселу је 19. и 20. марта одржано редовно пролећно заседање Европског комитета синдиката образовања, чији је члан у име Србије председница СОС Валентина Илић.

На седници су разматрани извештаји са одржаних скупова у претходном периоду, одобрени предлози расправа на наредним скуповима и усвојени извештаји о раду у протеклој години са финансијским показатељима. Поред тога, учесници су се упознали са програмом рада за ову годину и пројектима чија је реализација у току. У реализацији неких пројекта као партнер учествује и наш синдикат - о социјалном дијалогу у образовању и образовању миграната. Такође, најављени су и скупови који ће у првој половини године, за време председавања Бугарске Европском унијом, бити одржани у Софији. Разматран је, такође, и положај образовања, запослених, студената и других учесника у образовању у будућем статусу партнериства ЕУ и Велике Британије после Брегзита. Посебна пажња посвећена је припремама Специјалне конференције, која се увек одржава на две године после изборне конференције. Ове године Конференција ће бити

одржана 27. и 28. новембра у Атини. Утврђена је носећа тема Конференције и програм припрема, предлози резолуција и обавеза организација чланица.

Учесницима скупа се представио новоименовани генерални секретар Интернационале (EI) образовања Девид Едвардс, који је говорио о ангажовању EI у нараслим глобалним изазовима, као и о нарушеним људским и синдикалним правима широм света. Посебно је истакао борбу EI против приватизације у образовању.

Чланови Комитета су одобрили изјаву ETUCE поводом стратегије post 2020, у којој су многи изазови за образовни сектор и улогу синдиката у постизању агенде одрживог развоја. Истакнуто је и да дигитализација у образовању пружа бројне могућности за ученика и наставно особље када се употребљава правилно.

Составни део рада Комитета је преглед догађаја и активности чланица, као и подршке солидарности. Овај пут је то била солидарност са колегама из Македоније, Словеније, Холандије и Француске, као и читавим јавним сектором у Данској, који је изложен незапамћеним непоштовању права на колективно преговарање, па ко-

легама из британског високог образовања и, по који пут, солидарност са и даље угроженим колегама из турској Egitim Sen. Једини позитиван исход у преговорима постигле су колеге из образовног сектора са Малте.

Учесници седнице су обележили одлазак у пензију оснивача и дугогодишњег генералног секретара EI Фредра ван Левена и заменика секретара Чарлија Ленона.

Б. В.

Подстицаји приватно - јавном партнерству

У Европској фондацији за обуку (ETF) у Торину је 10. априла ове године одржана радионица о пројекту подстицања приватно - јавног партнерства у развоју вештина са саветодавним телом пројекта и учесницима у његовој реализацији.

По позиву EKS и ETUCE делегацију Србије чинили су у име СОС Борка Вишнић, испред СЦЦ Раде Ерцег, као и представнице Уније послодаваца и Министарства за рад. У раду скупа учествовале су још делегације Украјине, Казахстана и Јордана у сличном саставу. Реализатори пројекта су истраживачи из Литваније. Увод у тему чиниле су презентације представника Европских привредних комора, Еурофонда, МОР, OECD, Удружења послодаваца немачке металске индустрије, као и стручњака из ETF.

У презентацијама је истакнуто да приватно - јавно партнерство у развоју вештина има у неким земљама дugu традицију и да је показало добре стране, мада не мора нужно бити и позитивно. Оно може да допринесе већем учешћу младих у систему обуке и запошљавању, али се у исто време не сме запоставити одговорност државе за јавне интересе и финансирање образовања и обуке. Ставови европ-

ског синдиката образовања везани су за заступање јачања јавног образовања и одговорности државе за унапређење квалитета образовања, а у стручном образовању за успостављање стандарда квалитета образовања и обуке и обезбеђивање услова за адекватан положај учесника у процесу обуке и у оквиру компанијског образовања и признатих обука на тржишту рада. Зато у предлогу пројекта недостаје шири оквир са успостављеним стандардима и јасни исходи који се желе постићи испити-

вањем постојеће праксе поједињих земаља.

У дискусијама је истакнуто да циљеви пројекта морају бити јасно дефинисани, сама дефиниција приватно-јавног партнерства шира и обухватнија од предложене, а методи прикупљања података из истраживања комплекснији. У реализацији су предвиђене по две студијске посете свакој од земаља учесница у пројекту. Сви налази ће се упоређивати са земљама које су најбоље у овој области, с тим да није наведена листа земаља које се могу сматрати најуспешнијима и на који начин ће се њихова пракса применити у пракси земаља учесница - сем Немачке, чија су искуства из стручног образовања и обуке у металској индустрији представљена на скупу.

За Србију је истакнуто као позитивно то што има законски оквир - новоусвојени Закон о НОК и Закон о дуалном образовању, а већ дуже време Закон о приватно - јавном партнерству, као и неке примере добре праксе, али да је за успостављање система приватно - јавног партнерства потребно повезати све чиниоце у области образовања и обуке кроз СЕС и одговарајућа тела министарства.

Б. ВИШНИЋ

Синдикално
Серф

БОРКА ВИШНИЋ и МИОДРАГ КАМПЕРЕЛИЋ • Тираж: 4000 • www.sindikat.org.rs • E-mail: образованje@sindikat.rs • Графичка припрема: ДИМИТРИЈЕ ПАВЛОВИЋ • Штампа: СИГНЕТА - Београд

Издавач: СИНДИКАТ ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ, Дечанска 14, 11000 Београд • Главни уредник: ВАЛЕНТИНА ИЛИЋ

• Уредник: САША ЛУКОВИЋ
• Редакциони колегијум:
БОРКА ВИШНИЋ и МИОДРАГ КАМПЕРЕЛИЋ • Телефон: (011)32-33-229 • Тираж: 4000 • www.sindikat.org.rs • E-mail: образованje@sindikat.rs • Графичка припрема: ДИМИТРИЈЕ ПАВЛОВИЋ • Штампа: СИГНЕТА - Београд

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

331.105.44(497.11)

СИНДИКАЛНО перо : лист Синдиката образовања Србије / главни уредник Валентина Илић. - Год. 1, бр. 1 (2001) - . - Београд : Синдикат образовања Србије, 2001- (Београд : Сигнета). - 30 цм
Месечно.
ISSN 1451-7574 = Синдикално перо
COBISS.SR-ID 120073740

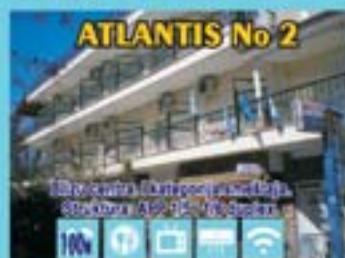
Међународна сарадња

Grčka 2018

PLAĆANJE NA RATE
DO KRAJA GODINE
BEZ UCESCA

HALKIDIKI

NEA KALIKRATIA

NEA FLOQITA

Polihrono

Dionisos

Nikiti

Nea Plaja ZAHOS

OLIMPSKA REGIJA PARALIA

Olympic Beach APOLON I

11030 Beograd, Požeška 80/1
TEL./FAX: 011 3555025, 3549663; 069 3549663
office@EVRO-TURS.RS / WWW.EVRO-TURS.RS
LICENCA OTP, br. 14 od 29.01.2010.